

Пропозиції
до проекту Закону України
«Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні
правопорушення та інших законодавчих актів щодо деяких аспектів
підвищення безпеки учасників дорожнього руху»
*(реєстр. № 10441 від 29.01.2024)**

Метою законопроекту є правове врегулювання відносин, які виникають у процесі експлуатації (використання) легких персональних електричних транспортних засобів, що має підвищити безпеку окремих категорій учасників дорожнього руху (користувачів легких персональних електричних транспортних засобів, велосипедистів, пішоходів) та суттєво зменшити кількість дорожньо-транспортних пригод за їх участю.

Проект передбачає внесення змін до статті 127 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – КУпАП), відповідно до яких відповідальність за порушення правил дорожнього руху розповсюджується і на осіб, які керують легкими персональними електричними транспортними засобами. Також у Законі України «Про дорожній рух» пропонується визнати осіб, які керують легкими персональними електричними транспортними засобами, учасниками дорожнього руху зі встановленням для них відповідних прав та обов'язків. Крім того, запропоновано доповнення до Закону України «Про Національну поліцію», якими передбачається встановлення заборони ручного використання технічних засобів для здійснення фіксації швидкості руху транспортних засобів.

Визнаючи необхідність удосконалення засад правової регламентації забезпечення безпеки учасників дорожнього руху та визначення підстав відповідальності осіб, які керують легкими персональними електричними транспортними засобами, за порушення правил дорожнього руху, вважаємо доцільним зазначити таке.

Запропоноване внесення змін до статті 40 Закону України «Про Національну поліцію» є слухним і необхідним, виходячи з існуючої судової та правозастосовчої практики щодо встановлення заборони ручного використання технічних засобів поліцейськими для фіксації швидкості руху транспортних засобів та вимоги їх використання виключно стаціонарно вмонтованим способом.

У чинному законодавстві категоріально-понятійне визначення «легкий персональний електричний транспортний засіб» встановлено Законом України «Про деякі питання використання транспортних засобів, оснащених електричними двигунами, та внесення змін до деяких законів України щодо подолання паливної залежності і розвитку електрозарядної інфраструктури та електричних транспортних засобів» від 24 лютого 2023 року № 2956, який набув чинності з 5 квітня 2023 року.

Відповідно до змісту статті 1 названого Закону легкий персональний електричний транспортний засіб – це колісний транспортний засіб, який оснащений та приводиться в рух виключно електричними тяговими двигунами (одним чи декількома) із потужністю у діапазоні до 1000 Вт, системою акумулювання електричної енергії (акумуляторною батареєю), яка здатна

заряджатися шляхом підключення до зовнішнього джерела електричної енергії, з одним, двома, трьома або чотирма колесами, який має максимальну конструктивну швидкість у діапазоні до 25 кілометрів на годину (тобто електродвигун – до 1000 Вт, а максимальна конструктивна швидкість – до 25 км/год).

Також законодавець оперує поняттям низькошвидкісний легкий електричний транспортний засіб – це колісний транспортний засіб, який оснащений та приводиться в рух виключно електричними тяговими двигунами (одним чи декількома), системою акумуляування електричної енергії (акумуляторною батареєю), яка здатна заряджатися шляхом підключення до зовнішнього джерела електроенергії, із двома, трьома або чотирма колесами, який має максимальну конструктивну швидкість, що є меншою або дорівнює 90 кілометрів на годину та має споряджену масу не більше ніж 600 кілограмів (стаття 1 названого Закону).

З огляду на бланкетність диспозиції статті 127 КУпАП та відсутність нормативно-правового визначення місць пересування легких персональних електричних транспортних засобів (велодоріжки, проїжджа частина тощо), пропонувані зміни закону про адміністративну відповідальність потребують одночасного внесення змін до Правил дорожнього руху, затверджених Постановою Кабінету Міністрів України від 10 жовтня 2001 року № 1306, у частині віднесення легких персональних електричних транспортних засобів до велосипедів, що є важливим із позиції визначення переліку правопорушень та подальшого накладення на них заходів відповідальності за порушення правил дорожнього руху.

Запропонована диспозиція статті 19² Закону України «Про дорожній рух» містить протиріччя щодо встановлення віку, з якого виникає право керувати легкими персональними електричними транспортними засобами. Так, у частині першій статті 19² проекту передбачено, що право керування легкими персональними електричними транспортними засобами, які використовують для руху проїзні частини доріг, вулиць чи узбіч, мають особи, які досягли 14-річного віку, а частина п'ята цієї ж статті містить заборону керувати легкими персональними електричними транспортними засобами особам, які не досягли 7-річного віку.

Із метою унормування мінімального віку водіїв легких персональних електричних транспортних засобів вбачається за доцільне вилучити частину п'яту статті 19² Закону України «Про дорожній рух».

*Дослідницька служба
Верховної Ради України*

**Цей документ підготовлений Дослідницькою службою Верховної Ради України як довідковий інформаційно-аналітичний матеріал. Інформація та позиції, викладені в документі, не є офіційною позицією Верховної Ради України, її органів або посадових осіб. Цей документ може бути цитований, відтворений та перекладений для некомерційних цілей за умови відповідного посилання на джерело.*